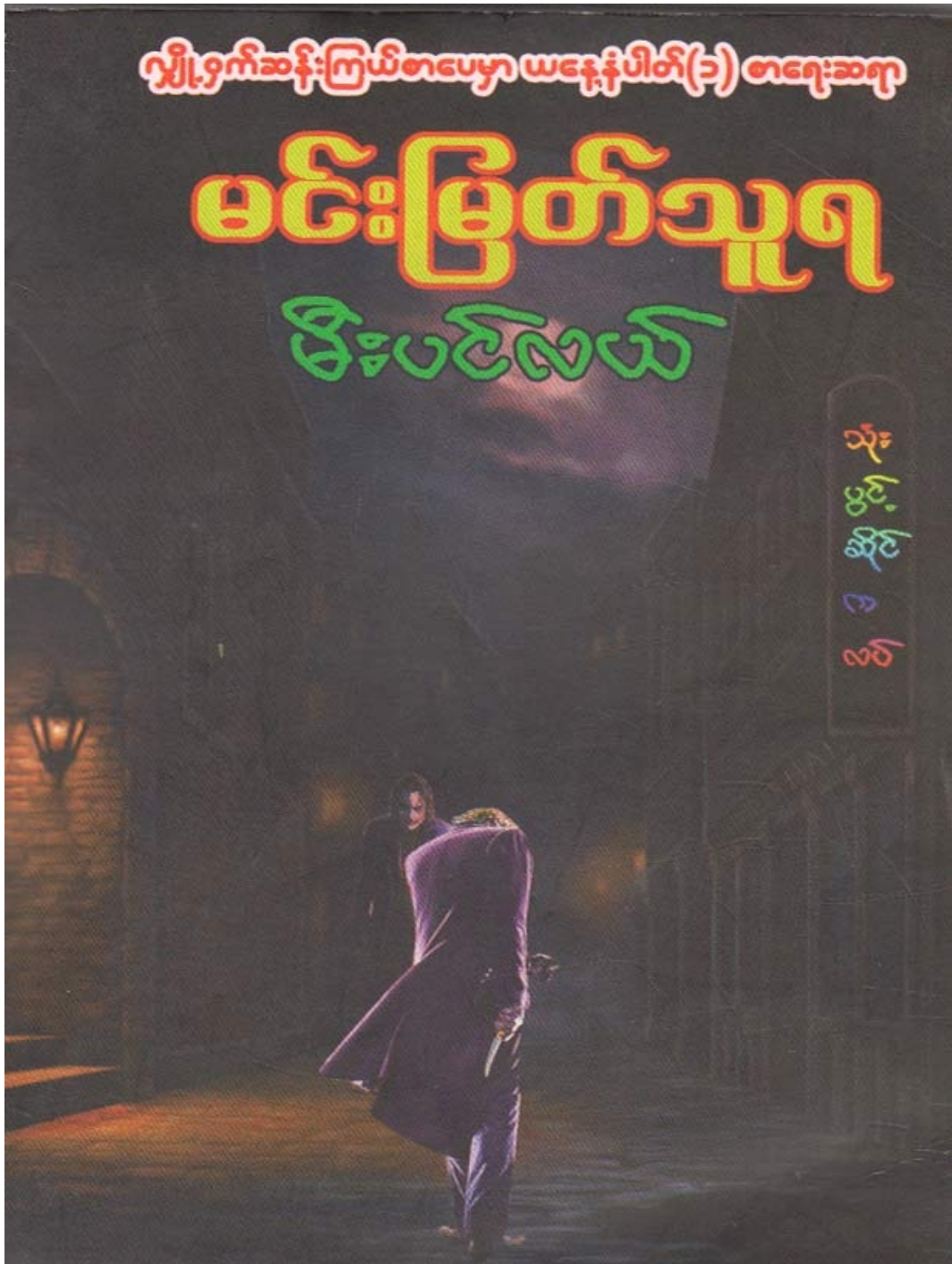

လှိုငှက်ဆန်းကြယ်စာပေမှာ ယနေ့နံပါတ်(၁) စာရေးဆရာ

မင်းမြတ်သူရ

ဒီးပင်လယ်

သုံး
ပွင့်
ဆိုင်
၇
မတ်

အခန်း (၁)

ဂျမဒါမင်းထင်သည် မက်ဆိုပိုတေးမီယားစစ်မြေပြင်မှ ပြန်ပြီးနောက်
မြန်မာပြည်သို့ မပြန်ဘဲ ဗုဒ္ဓဂါယာရှိ ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင်
သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင်ခဲ့၏။

သာသနာ့ဘောင်တွင် နှစ်အတန်ကြာအောင်နေပြီးမှ
မပျော်ပိုက်သောကြောင့် လူထွက်ပြီး ကာလကတ္တားမြို့ထဲတွင်
ခြေဦးတည့်ရာလျှောက်သွားနေမိ၏။

ထိုသို့သွားလာရင်း အုတ်တံတိုင်းတစ်ခုတွင် ကပ်ထားသော
ယောဂသင်တန်းကြော်ငြာစာရွက် ကိုမြင်မိပြီး ထိုသင်တန်းသို့တက်ရန်
စာရင်းပေးသွင်းလိုက်လေ၏။

ဂျမဒါမင်းထင်၏ ယောဂသင်တန်းဆရာမှာ ချောမောလှပသော
ဟိန္ဒူမလေးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူမ ၏ ဆရာမှာ ဟိမဝန္တာတောထဲတွင် နေထိုင်သော
နာမည်ကျော်ယောဂီကြီးဆံသယဖြစ်၏။

ဂျမဒါမင်းထင်သည် ယောဂပညာကို လိုက်စားပြီး
လအနည်းငယ်အတွင်း ပညာရပ်၏ နက်နဲ သောသဘောကို ဆင်ခြင်မိပြီး
များစွာနှစ်ခြိုက်သွားလေ၏။

ဆရာမလေးက ယောဂသင်ကြားရင်း

‘ယောဂမှာ ဘယ်တော့မှ အားစိုက်မထုတ်ရဘူး။ ဒီလိုပါပဲ...
ဘယ်ပညာရပ်မဆို အားစိုက်ထုတ် ခြင်းဟာ အပေါ်ယံသဘောပဲ၊
အတွင်းထဲထိရောက်အောင်သွားရမယ်လို့ ကျွန်မဆရာက ပြောဖူးတယ်’

ဟု ပြောလေရာ ဂျမဒါမင်းထင်က မျက်မှောင်ကြုတ်စဉ်းစားလိုက်ပြီး

‘အားမစိုက်ရဘူးတဲ့လား... အားစိုက်ရင် အပေါ်ယံပဲ ရောက်မယ်ပေါ့၊

အလွန်လေးနက်တဲ့ စကားလုံးပါပဲ ဆရာမရယ်၊ ဒါပေမဲ့ အားမစိုက်ရဘူးဆိုတဲ့ သတ်မှတ်ချက်တစ်ခုကိုက အားတစ်ခုဖြစ် သွားမှာစိုးတယ်’

ဟု ရေရွတ်လိုက်လေ၏။

*

တစ်နေ့တွင် ဆရာမလေး၏ ယောဂသင်တန်းသို့ မျက်နှာဖြူလူရမ်းကားနှစ်ယောက် ရောက် လာပြီး ယောဂသင်နေသော ဆရာမလေး၏ တပ်မက်ဖွယ် ကိုယ်ဟန်ကိုမြင်တွေ့ကာ ရာဂစိတ်များ ဖြစ် ပေါ်လာ၏။

ထိုလူရမ်းကားနှစ်ယောက်သည် အဆင့်နိမ့်မျက်နှာဖြူလူမျိုးများပီပီ ဆရာမလေးကို အလွယ် တကူရမည်ဟု အထင်ရောက်ကာ လူရှင်းသောအချိန်၌ သင်တန်းသို့တစ်ခေါက်လာပြီး အဓမ္မမှုကျူး လွန်လေ၏။

ထိုအခိုက်မှာပင် ၎င်းတို့အနောက်သို့ ဂျမဒါမင်းထင်မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက်လာပြီး မျက်နှာဖြူ နှစ်ဦးကိုတိုက်ခိုက်လေ၏။

ဂျမဒါမင်းထင်သည် မျက်နှာဖြူနှစ်ဦး၏ အပြုအမူကို မသင်္ကာသောကြောင့် စောင့်ကြည့်နေခြင်း ဖြစ်၏။

မျက်နှာဖြူနှစ်ဦးသည် ဂျမဒါမင်းထင်၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် အလဲလဲအကွဲကွဲဖြစ်ပြီး ဖနောင့်နှင့် တင်သား တစ်သားတည်းကျအောင် ပြေးလေ၏။

ဂျမဒါမင်းထင်သည် ဆရာမလေး၏ အရှက်နှင့်သိက္ခာကို ကာကွယ်နိုင်သော်လည်း မျက်နှာဖြူ နှစ်ဦး၏ လီဆည်တိုင်ကြားခြင်းကြောင့်

ဘုံဘေမြို့၌ အမှုရင်ဆိုင်ရလေ၏။

ဂျမဒါမင်းထင်၏ အမှုကို ဟိန္ဒူရှေ့နေကြီး တစ်ယောက်က လိုက်ပါပြီး မျက်နှာဖြူနှစ်ဦး၏ အမှုကို ဘိလပ်ရှိမျက်နှာဖြူရှေ့နေက လိုက်ပါလာ၏။

ထိုအမှု စီရင်ချက်ချသောအခါ အမျိုးဂုဏ်နည်းရှာသော တရားသူကြီး၏ တရားဘက်က မရပ် တည်ဝံ့သော စိတ်ဓာတ်ကြောင့် ဂျမဒါမင်းထင်မှာ အပြစ်မကျူးလွန်ဘဲ ထောင်ဒဏ်သုံးလကျခံခဲ့ရလေ ၏။

ဂျမဒါမင်းထင်သည် လောက၏ တရားမမျှတသော သဘောကိုဆင်ခြင်ပြီး ထောင်ကျရက်များ ကို ကျော်ဖြတ်ခဲ့လေ၏။

*

ဂျမဒါမင်းထင် ထောင်ကလွတ်မြောက်သောနေ့တွင် မမျှော်လင့်ဘဲ ထောင်ဗူးဝ၌ ဗြိတိသျှ စစ်တပ်မှ ဗိုလ်မှူးကြီးတစ်ယောက်ကို တွေ့ရ၏။

ဗိုလ်မှူးကြီးက နှစ်လိုဖွယ်ပြုံးကာ

‘မောင်ရင်လွတ်လာပြီပေါ့၊ ကျုပ်နာမည်က နယ်ကောလင်းပါ။ ဗြိတိသျှမြေပြင်တပ်ရင်းကပါ၊ ကျုပ်တို့စကားနည်းနည်းပြောရအောင်’

ဟု ဆိုလိုက်ရာ ဂျမဒါမင်းထင်က အံ့ဩဟန်ဖြင့်

‘ကျုပ်တပ်က ထွက်ပြီးပြီ ကာနယ်၊ ဗြိတိသျှစစ်တပ်နဲ့ စကားပြောစရာရှိလို့လား’

လို့ ဆိုလိုက်ရာ ဗိုလ်မှူးကြီးက သက်ပြင်းချပြီး

‘ဗြိတိသျှ စစ်တပ်နဲ့စကားပြောစရာမရှိပေမယ့် မြန်မာပြည်အရေးနဲ့ပတ်သက်လို့တော့ စကား ပြောစရာရှိတယ်။ ကားပေါ်ကို

ခဏလေးတက်လိုက်ပါ ဂျမဒါ’

ဟု ဆိုလိုက်၏။

ဂျမဒါမင်းထင်သည် ကာနယ်ကောလင်း၏ ထူးခြားသောစကားကြောင့်
မဆန့်ကျင်တော့ဘဲ အော်စတင်ကားပေါ်သို့ တက်လိုက်၏။

ကာနယ်ကောလင်းသည် ဂျမဒါမင်းထင်ကို ဘုံဘေမြို့ထဲသို့ ခေါ်သွားပြီး
နာမည်ကြီးတရုတ် ဟိုတယ်တစ်ခုရှေ့တွင် ကားကိုရပ်လိုက်လေ၏။

ဟိုတယ်သို့ရောက်သောအခါ ဈေးကြီးသော တရုတ်အစားအစာများကို
မှာယူလိုက်ရင်း

‘ကျုပ်တို့စားသောက်ပြီးတော့မှ စကားပြောကြတာပေါ့’

ဟုဆိုကာ တရုတ်စာများကို မြန်ရှက်စွာစားသောက်လေ၏။

ဂျမဒါမင်းထင်လည်း ထောင်ထဲတွင် စားကောင်းသောက်ဖွယ်များနှင့်
ဝေးကွာနေသဖြင့် မြန်ရှက်စွာ စားသောက်လေ၏။

အတန်ကြာသောအခါ ကာနယ်ကောလင်းက
စားသောက်ခြင်းကိုရပ်တန့်ကာ ဆေးတံကို မီးညှိ လိုက်ပြီး

‘မောင်ရင်တို့ မြန်မာပြည်ဖက်ဆစ်လက်အောက်ရောက်နေတာ
သိတယ်မဟုတ်လား’

ဟု ဆိုလိုက်ရာ ဂျမဒါမင်းထင်က စကားမတုံ့ပြန်ဘဲ
ခေါင်းကိုသာညိတ်ပြလိုက်၏။

ကာနယ်ကောလင်းက ဆက်ပြီး

‘ဖက်ဆစ်တွေက မြန်မာတွေရဲ့ ဘုရားကျောင်းကန်တွေ ဖျက်ဆီးပြီး
ပြည်သူတွေကို နေရာ တိုင်းမှာ နှိပ်စက်နေတယ်၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကိုယ်တိုင်လဲ

ဖက်ဆစ်ကို ထိန်းလို့မရဘူး’

ဟု ပြောလေရာ ဂျမဒါမင်းထင်က စိတ်မသက်သာဟန်ဖြင့်
ခေါင်းညိတ်ပြီး

‘ဖက်ဆစ်တွေ သောင်းကျန်းနေတာ ကျုပ်ကြားပါတယ်၊
စိတ်မချမ်းသာစရာပါပဲ’

ဟု ပြောလိုက်လေ၏ ။

ထိုအခါ ကာနယ်ကောလင်းက

‘ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကိုယ်တိုင် ရှေ့တိုးမရ၊

နောက်ဆုတ်မရဖြစ်နေတယ်။ သူက ဖက်ဆစ်ကို မတတ်သာလို့
ပူးပေါင်းလိုက်ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့စိတ်ကို ကျုပ်ကောင်းကောင်းသိတယ်။ သူဟာ
လွတ် လပ်ရေးသတ္တဝါပဲ၊ လွတ်လပ်လို့ဆိုရင် ဘာမဆိုလုပ်မှာပဲ၊ တစ်နေ့ ဂျပန်ကို
ပြန်တိုက်လိမ့်မယ်’

ဟု ပြောလေရာ ဂျမဒါမင်းထင်က ကာနယ်ကောလင်း၏
တွေးထင်ချက်ကိုလက်ခံလိုက်ပြီး

‘ဟုတ်တယ် ဗိုလ်ချုပ်ကတော့ မြန်မာပြည်အတွက် ဘာမဆိုလုပ်မှာပဲ’

ဟု ပြောပြီး ဖက်ဆစ်တို့၏ ဆိုးဝါးပုံများကို မြင်ယောင်ကာ
အံ့ကိုတင်းတင်းကြိတ်လိုက်မိ၏ ။

ကာနယ်ကောလင်းက ဂျမဒါမင်းထင်ကို အကဲခတ်ကြည့်ပြီး

‘မောင်ရင်တို့တိုင်းပြည်ကို ဖက်ဆစ်လက်က မလွတ်ချင်ဘူးလား’

ဟု မေးမြန်းလိုက်ရာ ဂျမဒါမင်းထင်က သက်ပြင်းချပြီး

‘ခင်ဗျားတို့ အကူအညီမပါဘူးဆိုရင် ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးပြီး

လွတ်မြောက်ချင်တယ်’

ဟု ဆိုလိုက်ရာ ကာနယ်ကောလင်းက ခေါင်းခါယမ်းပြီး

‘ကျုပ်တို့အကူအညီမပါဘဲ မြန်မာပြည် ဘယ်လိုလွတ်လပ်ရေးရမှာလဲ၊
မောင်ရင်တို့ခေါင်း ဆောင်ကိုယ်တိုင် အာရှတိုက် သာတူညီမျှရေးလို့
ကြွေးကြော်နေတဲ့ ဖက်ဆစ်ရဲ့ လှည့်စားတာကို ခံနေ ရတယ်’

ဟု ပြောလေ၏ ။

ဂျပန်မင်းထင်က ကာနယ်ကောလင်းကို မျက်မှောက်ကြုတ်ကြည့်ပြီး

‘ခင်ဗျားတို့က မြန်မာပြည်ကိုပြန်ပြီး ကျွန်ပြုချင်လို့လား’

ဟု မေးမြန်းလိုက်၏ ။

ကာနယ်ကောလင်းက ခေါင်းညိတ်ပြီး

‘ကျုပ်တို့ မြန်မာပြည်သိမ်း တိုက်ပွဲဝင်ဖို့ အစီအစဉ်ရှိတယ်၊ ဒါပေမယ့်
ကျွန်ပြုဖို့မဟုတ်ဘူး’

ဟု ပြောလေရာ ဂျပန်မင်းထင်က ခေါင်းခါယမ်းပြီး

‘ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည်အတွက် စိတ်မကောင်းစရာပဲ’

ဟု ညည်းညူလိုက်လေရာ ကာနယ်ကောလင်းက

‘မြန်မာပြည်တွင်းကို ကြည့်လိုက်ဦး၊ တိုင်းရင်းသားတွေ

ညီညွတ်မှုမရှိဘူး၊ နိုင်ငံရေး အတွေ့ အကြုံလည်း မရှိဘူး၊

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကိုယ်တိုင် ကျောင်းသားတစ်ပိုင်းက လာတာပဲ၊ မောင်ရင်တို့
တိုင်းပြည်အတွက် အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်ကောင်းကောင်းတစ်ခု ရှိဖို့လိုတယ်။

မောင်ရင်စဉ်းစားပါ’

ဟု ဆိုလိုက်ရာ ဂျပန်မင်းထင်သည် ကာနယ်ကောလင်း၏ စကားကို

အတန်ကြာအောင် စဉ်းစားဆင်ခြင်လိုက်ပြီး မြန်မာပြည်ဖက်ဆစ်စနစ်က
လွတ်မြောက်ရေးအတွက် တစ်တပ်တအား ပါဝင် ကူညီရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏ ။

ထို့ကြောင့် ကာနယ်ကောလင်းကိုကြည့်ပြီး

‘ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့ တစ်နေရာမှာ အသုံးချချင်ပုံရတယ်၊ ဒါပေမဲ့
ကျုပ်ဂရုမစိုက်ဘူး။ ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည်ဖက်ဆစ်လက်က လွတ်မြောက်ဖို့ပဲ
အရေးကြီးတယ်။ ကဲ.. ကျုပ်ကို ဘယ်လိုအသုံးချမှာလဲ’

ဟု မေးမြန်းလိုက်ရာ ကာနယ်ကောလင်းက သဘောကျဟန်ဖြင့်
ရယ်မောလိုက်ပြီး

‘မောင်ရင်ဟာ မြန်မာလူမျိုးထဲမှာ အကင်းအပါးဆုံးလူတစ်ယောက်ပဲ၊
မြန်မာပြည်မှာ မောင်ရင် လိုလူမျိုး ဆယ်ပုံတစ်ပုံသာရှိရင် ကျုပ်တို့ ကိုလိုနီပြုလို့ရမှာ
မဟုတ်ဘူး’

ဟု ချီးမွန်းလိုက်လေ၏ ။

*

အခန်း (၂)

နောက်တစ်ပတ်ကြာသောအခါ ကာနယ်ကောလင်းဂျမဒါမင်းထင်အား အိန္ဒိယပြည်အလယ် ပိုင်းရှိ မိုက်ဆိုပြည်နယ်၌ သူလျှိုသင်တန်းတက်ရန် စေခိုင်းလိုက်ပြီ။

‘ဖိလသင်တန်းတက်ပြီးရင် မြန်မာပြည်ပြန်ပြီး ဗြိတိသျှစစ်တပ်အတွက် သူလျှိုလုပ်ရမယ်’

ဟု ဆိုလိုက်ရာ ဂျမဒါမင်းထင်က သက်ပြင်းချပြီး

‘ကျုပ်က စစ်သားပဲ၊ သူလျှိုလုပ်လို့ရပါ့မလား’

ဟုဆိုလိုက်၏ ။

ကာနယ်ကောလင်းက မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး

‘ဘာလို့မရမှာလဲ၊ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားမှာ

မောင်ရင်သူရဲကောင်းတံဆိပ်တွေ ယူခဲ့တာပဲ’

ဟု ဆိုလိုက်ရာ ဂျမဒါမင်းထင်က လက်သီးဆုပ်ပြီး

‘ကျုပ်က တိုက်ရဲခိုက်ရဲတယ်။ စွန့်စားရဲတယ်။ သေဝံ့သတ်ဝံ့တယ်၊

ဒါပေမဲ့ သူလျှိုမလုတ်တတ် ဘူး’

ဟု ဆိုလိုက်ရာ ကာနယ်ကောလင်းက

‘သူလျှိုလုပ်တာ လွယ်လွယ်လေးပါ။ သင်တန်းပြီးရင်

မောင်ရင်နဲ့သူလျှိုအလုပ်နဲ့ သိပ်လိုက် တာတွေ့လိမ့်မယ်’

ဟု ဆိုလိုက်၏ ။

ထိုသို့ဖြင့် ဂျမဒါမင်းထင်သည် မိုက်ဆိုပြည်နယ်၌

အထူးသူလျှိုသင်တန်းကို စာတွေ့လက်တွေ့ ဖိလတက်ပြီးနောက် သူလျှိုအလုပ်ကို

မိမိကောင်းမွန်စွာ လုပ်ကိုင်နိုင်ကြောင်း ယုံကြည်သွားလေ၏။

သူလျှိုသင်တန်းဆင်းပြီးနောက် ကာနယ်ကောလင်းက ဂျမဒါမင်းထင်ကို စစ်ရုံးကြီး၌ ခေါ်တွေ့ ပြီး

‘ဗိုလ်ချုပ်စလင်းက အမိန့်ချလိုက်တယ်။ မင်းအမြန်ဆုံးမြန်မာပြည်ထဲကို လေထီးဆင်းရမယ်တဲ့ အသင့်ပြင်ထား’

ဟု ဆိုလိုက်ရာ ဂျမဒါမင်းထင်က မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး

‘ချက်ချင်းကြီးပါလား၊ ခင်ဗျားတို့ဆီမှာ လွတ်စရာသူလျှိုဒီလောက်တောင်ရှားနေသလား’

ဟု မေးမြန်းလိုက်၏။

ကာနယ်ကောလင်းက

‘ငါတို့လွတ်သမျှ သူလျှိုတွေက သုံးလို့မရတော့ဘူးကွ၊ အားလုံးဂျပန်လက်ရောက်ကုန်ပြီ။ ဒါ ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်စလင်းက (မြန်မာပြည်သိမ်းတိုက်ပွဲကို ဦးဆောင်သူ)မင်းကို အားကိုးပြီးလွှတ်တာပေါ့၊ နောက်ပြီး ငါတို့စစ်ဆင်ရေးက အချိန်နီးကပ်နေပြီ၊ မြန်မာပြည်ထဲမှာ အရည်အချင်းရှိတဲ့သူလျှိုတစ် ယောက်ရှိဖို့လိုတယ်။ သူလျှိုဆိုရင် နိုင်ငံခြားသားထက် ဒေသခံလူမျိုးက ပိုကောင်းတယ်။ မြန်မာပြည် ဟာ မင်းရဲ့မွေးရပ်မြေပဲ၊ မွေးရပ်မြေက မင်းကိုစောင့်ကြိုနေပါလိမ့်မယ်’

ဂျမဒါမင်းထင်က မွေးရပ်မြေဟူသောစကားကြောင့် အတိတ်ကိုမြင်ယောင်ပြီး သက်ပြင်းရှည် ကြီး တစ်ချက် ချလိုက်မိလေ၏။

ကာနယ်ကောလင်းက ဂျမဒါမင်းထင်အား ရခိုင်ရိုးမ၌
လေထီးဆင်းရန်သတ်မှတ်ပေးလိုက်ပြီး မြေပုံကိုလက်ဖြင့် ထောက်ကာ

‘ဟောဒီမှာ ရခိုင်ရိုးမကနေထွက်ရင် ကွင်းကောက်ဆိုတဲ့ ရွာလေးကို
ရောက်မယ်။ ကွင်း ကောက်ကိုရောက်ရင် ဆာဂျင်မြဒင်ကိုဆက်သွယ်ညှဉ်း
အသံလွှင့်စက်နဲ့ ပိုက်ဆံထုတ်ယူရမယ်။ ဆာဂျင်မြဒင်က
ကျုပ်တို့ရဲ့အမာခံလူတစ်ယောက်ပဲ’

ဟု ပြောလေရာ ဂျမဒါမင်းထင်က မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး

‘ဆာဂျင်မြဒင်က ကွင်းကောက်မှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ’

ဟု မေးမြန်းလိုက်၏ ။ ကာနယ်ကောလင်းက

‘သူက ဂျပန်ကခန့်ထားလို့ ကွင်းကောက်ရွာသူကြီးဖြစ်နေပြီ’

ဟု ပြောလေ၏ ။

ဂျမဒါမင်းထင်က မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး

‘ဂျပန်ခန့်ထားတဲ့သူကြီးတစ်ယောက်ကို စိတ်ချရပါ့မလား’

ဟု မေးမြန်းလိုက်ရာ ကာနယ်ကောလင်းက ခေါင်းခါယမ်းပြီး

‘ဒီအတွက် မပူပါနဲ့၊ ဆာဂျင်မြဒင်က ကျုပ်တို့အတွက်
အလုပ်အများကြီးလုပ်ပေးဖူးပါတယ်’

ဟု ပြောလေ၏ ။ ကာနယ်ကောလင်းက ဆက်လက်ပြီး

‘ရခိုင်ရိုးမထဲကို လေထီးဆင်းပြီးရင် တို့တာဝန်ပြီးပြီ၊ ရှေ့ဆက်ပြီး
မင်းဘာသာလှုပ်ရှားရ တော့မယ်၊ သတိဝီရိယရှိပါ၊ မြန်မာပြည်ရဲ့ နောင်ရေးက
မင်းတို့လက်ထဲမှာပါ’

ဟု ပြောလေ၏ ။

ဂျပဒါမင်းထင်သည်ကာနယ်ကောလင်းပြောသော

‘မြန်မာပြည်ရဲ့နောင်ရေးက မင်းတို့လက်ထဲမှာ’

ဟုသောစကားကို အကြိမ်ကြိမ် ရေရွတ်ပြီး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်မိ၏။

*

ဂျပဒါမင်းထင်သည် ရခိုင်ရိုးမတောအတွင်းသို့

ကောင်းစွာလေထီးဆင်းနိုင်ခဲ့ပြီး လေထီးဆင်းခဲ့ သော အမှတ်အသားများကို
ဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်၏။

ပြီးနောက် ရခိုင်ရိုးမတောထဲမှ တဖြည်းဖြည်းထွက်ခွာလာခဲ့ပြီး

ရခိုင်ရွာငယ်လေးများကို ကျော် ဖြတ်ကာ ခရီးဆက်ခဲ့၏။

ဂျပဒါမင်းထင်သည် မိမိဖြတ်သန်းရာ ရွာငယ်လေးများ၌

တောလိုက်မုဆိုးတစ်ဦး ဟန်ဆောင်ပြီး ခရီးဆက်ခဲ့၏။

သူသည် တစ်နေ့နှင့်တစ်ည ခရီးဆက်ခဲ့ပြီးနောက်

ဆာဂျင်မြဒင်နေထိုင်ရာ ကွင်းကောက်ရွာ လေးသို့ ရောက်ခဲ့လေ၏။

ကွင်းကောက်ရွာသို့ ရောက်သောအခါ ရွာသားတစ်ဦးက

ဆာဂျင်မြဒင်နေထိုင်ရာ နှစ်ထပ်ပျဉ် ထောင်အိမ်သို့ ဦးဆောင်ခေါ်သွားလေ၏။

အိမ်ခြံဝန်းထဲတွင် ဆာဂျင်မြဒင်ဖြစ်ပုံရသော

အသက်လေးဆယ်ဝန်းကျင် လူတစ်ဦးကို တွေ့ရ လေ၏။

ထိုသူသည် အသားခြောက်များလှမ်းနေရာမှ ဂျပဒါမင်းထင်ကို

မျက်မှောင်ကြုတ်ကြည့်ပြီး မည် သည့်စကားကိုမျှ မဆိုဘဲ

‘ကျုပ်အနောက်ကို လိုက်ခဲ့’

ဟုဆိုကာ အိမ်ထဲသို့ခေါ်ဆောင်သွားလေ၏။

အိမ်ထဲသို့ ရောက်သောအခါ ထိုသူက

‘ကျုပ်နာမည်ဆာဂျင်မြဒင်ပဲ၊ ခင်ဗျားမနေ့က လေထီးဆင်းလာတာ ကျုပ်သိတယ်၊ ခင်ဗျား အတွက် လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းတွေအားလုံး ပြင်ဆင်ထားတယ်’

ဟုဆိုကာ အသံဖမ်းစက်နှင့်ငွေစက္ကူများထည့်ထားသော အိတ်ကို ပြလေ၏။ ဂျမဒါမင်းထင်က ငွေစက္ကူများကိုကြည့်ပြီး မျက်လုံးပြူးကာ

‘ငွေတွေက မနည်းပါလား’

ဟု တအံ့တဩ ရေရွတ်လိုရာ ဆာဂျင်မြဒင်က ခေါင်းညိတ်ပြီး

‘ကလကတ္တားက ပို့ထားတာပါ၊ ခင်ဗျားဖောဖောသီသီသုံးလို့ရတာ ပေါ့၊ ဟောဒါက အသံဖမ်း စက်နဲ့ခရီးသွားလာခွင့်ထောက်ခံစာ’

ဟုဆိုကာ အင်္ဂလန်လုပ်ရေဒီယိုအသံဖမ်းစက်ကို ပြလေ၏။

ဂျမဒါမင်းထင်သည် ဆာဂျင်မြဒင်၏ အိမ်တွင် တစ်ညအိပ်ပြီး နောက်တစ်နေ့မှာပင် ကွင်း ကောက်ရွာမှ ထွက်ခဲ့၏။

ဂျမဒါမင်းထင်သည် ကွင်းကောက်ရွာမှ ထွက်ခဲ့ပြီး မြို့တစ်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ ဆန်အိတ် များတင်ထားသော လော်ရီကားကြီးတစ်စီးနှင့်လမ်းကြိုလိုက်ခဲ့လေ၏။

ဂျမဒါမင်းထင် လိုက်ပါလာသော လော်ရီကားကြီးသည် မြို့များတစ်မြို့ပြီးတစ်မြို့ ကျော်ဖြတ် ပြီးခရီးဆက်ခဲ့လေ၏။

စက္ကော့သို့ ရောက်သောအခါ လော်ရီကားကြီး၏ ရှေ့ဘီးခိုင်းခနဲပေါက်ပြီး လမ်းဘေးသို့ ထိုးကျ သွားလေ၏။

ထိုအခါဆန်အိတ်များကြားမှလိုက်ပါလာသော ဂျမဒါမင်းထင်သည်

ကားနှင့်အတူပြုလဲကျလေ ၏ ။

ထိုအခိုက်မှာပင် ကားအနီးသို့ ဘီအိုင်အေစစ်တပ်မှ
တပ်သားအချို့ရောက်လာပြီး ဂျပဒါ မင်းထင်တို့ကို ကူညီလေ၏ ။

ဂျပဒါမင်းထင်သည် စစ်သားများ၏ ကူညီမှုဖြင့် ဆန်အိတ်များကြားမှ
ရုန်းထွက်လာနိုင်၏ ။

ထိုအခါ ဘီအိုင်အေစစ်ဗိုလ်က

‘ခင်ဗျားဘယ်ကလာလဲ၊ ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ၊

ခရီးသွားလက်မှတ်ပြစမ်းပါ’

ဟု တောင်းဆိုလိုက်ရာ ဂျပဒါမင်းထင်က အိတ်ထဲရှိ

ခရီးသွားလက်မှတ်ကိုထုတ်ပေးလိုက်ပြီး

‘ကျုပ်က ရန်ကုန်ကပါပဲ၊ အလုပ်အကိုင်မရှိလို့

ညောင်တုန်းဘက်ကကြီးတော်ကြီးဆီပြန်ပြီး မုန့်ဖိုးပဲဖိုးသွားတောင်းတာ’

ဟု ဖြေလိုက်လေ၏ ။ စစ်ဗိုလ်က

ခရီးသွားလက်မှတ်ကိုသေချာစွာကြည့်လိုက်ပြီး

‘ခင်ဗျား စစ်ထဲမဝင်ချင်ဘူးလား၊ စစ်ထဲကိုဝင်ရင် မချမ်းသာပေမယ့်

တိုင်းပြည်ကို ကာကွယ်လို့ ရတာ ပေါ့’

ဟု မေးလေ၏ ။

ဂျပဒါမင်းထင်က ကမန်းကတန်းလက်ကာပြီး

‘အမလေး မဝင်ပါရစေနဲ့ ဆရာရယ်၊ ကျုပ်က မိန်းမတောင်

မရသေးပါဘူး’

ဟု ဆိုလိုက်ရာ စစ်ဗိုလ်၏ မျက်နှာ ရှုံ့မဲ့သွားလေ၏ ။

ထို့နောက် စစ်ဗိုလ်က

‘ဒါဆိုရင်လဲ မောင်ရင် ကြွချင်ရာ ကြွပေတော့။ ညောင်တုန်းဘက်ကို ကူးမယ်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်တို့ရဲ့ ရိက္ခာပို့မော်တော်နဲ့လိုက်သွား’

ဟု ဆိုကာ ကမ်းစပ်ရှိ မော်တော်ငယ်လေးကို လက်ညှိုးညွှန်ပြလေ၏ ။
ဂျမဒါမင်းထင်သည် ဘီ အိုင်အေတပ်သားများနှင့် ဝေးရာသို့
အမြန်ဆုံးရောက်ချင်နေသဖြင့် စစ်တပ်၏ ရိက္ခာမော်တော်နှင့် လိုက်ရန်
ဆုံးဖြတ်လိုက်၏ ။

ညောင်တုန်းဘက်ကမ်းသို့ မရောက်မီ စစ်သားများသည် ရေလယ်တွင်
ကျောက်ချထားသော ဓာတ်ဆီတင်မော်တော်ကြီးပေါ်သို့ ကူးပြောင်းသွားလေ၏ ။

ထိုအခါ မော်တော်ပေါ်တွင် ဂျမဒါမင်းထင်နှင့် စစ်သားတစ်ယောက်သာ
ကျန်ခဲ့တော့၏ ။ မော် တော်ကမ်းကပ်သောအခါ ဂျမဒါမင်းထင်က
ရေဒီယိုအသံလွှင့်စက်ကို ဂရုတစိုက်ကိုင်တွယ်ပြီး ထိုင်ရာ မှ ထလိုက်၏ ။

ထိုအခါ စစ်သားက ဂျမဒါမင်းထင်ကို ကူညီပြီး အိတ်ကိုဆွဲယူလိုက်ရာ
မမျှော်လင့်ဘဲ ကြိုးပြတ် ပြီး ပိုက်ဆံများ တလဟောကျသွားလေ၏ ။

စစ်သားသည် မော်တော်ကြမ်းပေါ်ရှိ ငွေစက္ကူပုံကြီးကို
တအံ့တဩကြည့်ပြီး

‘ဟင် ပိုက်ဆံတွေ မနည်းပါလား၊ ဒီလောက်များတဲ့ငွေတွေကို
ခင်ဗျားဘယ်လိုရလာသလဲ မှန်မှန်ပြောစမ်း.. ဓားပြတိုက်လာတာလား’

ဟုဆိုကာ ဂျမဒါမင်းထင်ကို မသင်္ကာဖြစ်ပြီး သေနတ်ဖြင့်
ထုတ်ချိန်လိုက်၏ ။ ဂျမဒါမင်းထင် သည် မိမိ၏
ဆိုးဝါးသောကံကြမ္မာကိုသာအပြစ်တင်လိုက်ပြီး

‘မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ တောက ကျုပ်ဘကြီးက ဆန်စက်ဝယ်ဖို့

ပေးလိုက်တာပါ’

ဟု အကြောင်းပြလိုက်၏ ။

သို့သော် စစ်သားက ဂျမဒါမင်းထင်ကို ယုံကြည်ဟန်မရှိဘဲ
သေနတ်ကိုထုတ်ကာ

‘အခုတလော တောနယ်တွေမှာ ဓားပြတွေ
သောင်းကျန်းနေတာကြားတယ်။ ခင်ဗျား ဓားပြပဲ ဖြစ်ရမယ်။ အခုမှပဲ
လက်ပူးလက်ကြပ်မိတော့တယ်။ လက်မြှောက်လိုက်’

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လေ၏ ။

ဂျမဒါမင်းထင်သည် မော်တော်နှင့်လိုက်ခဲ့မိသဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်သာ
အပြစ်တင်လိုက်မိ၏ ။

စစ်သားကို မရှင်းချင်ဘဲ ရှင်းပစ်ရတော့မည်။ အရင်ဘဝက
ဝဋ်ကြွေးရှိလို့သာဟု ယူဆလိုက်မိ ၏ ။

ဂျမဒါမင်းထင်သည် ဓားမြှောင်ကို လျှပ်တပြက်ထုတ်ပြီး စစ်သား၏
ရင်ဝကို လှမ်းပစ်လိုက်၏ ။

စစ်သားသည် အားခနဲအော်ပြီး လက်ထဲက သေနတ်လွှတ်ကျသွားလေ၏
။ ဂျမဒါမင်းထင်က စစ်သားကအနီးသို့ လျင်မြန်စွာတိုးကပ်သွားပြီး
ရင်ဝတွင်စိုက်နေသော ဓားမြှောင်ကို နှလုံးထိစိုက်ဝင် အောင်ဖိသွင်းလိုက်၏ ။

ပြီးနောက် ပိုက်ဆံများကို သားရေအိတ်ထဲသို့ သိမ်းကျူးထည့်ပြီး
ကမ်းပေါ်သို့ တက်ခဲ့၏ ။

ထို့နောက် ဂျမဒါမင်းထင်သည် ရန်ကုန်မြို့သို့ ဘေးမသီရန်မခဘဲ
ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့၏ ။

